

La busca

Joaquim Parera Albiac

Conte presentat en el 14è Premi de
narrativa curta per Internet TINET

Tinet
www.tinet.cat

El que m'envolta es mou molt de pressa, o potser soc jo? soc jo qui es mou? el que passa al costat de... de..., què és? què són? què sóc?

Un d'aquests individus que passen de pressa per el meu costat em diu alguna cosa i jo el responc, què m'ha dit? que responc? què és aquest so que ha sortit de dins meu? S'assembla molt als sorolls que sento dintre meu, si aquest individu m'ha vist això vol dir que existeixo, però existeixo perquè m'ha vist o m'ha vist perquè existeixo? i com sóc jo? sóc com ell? com els que m'envolten? Com ells tinc unes estranyes extensions, dues van a parar al terra, sembla ser que son les que em feien moure i dues més em surten dels costats del cos i acaben en unes estranyes ramificacions, em veuran com un monstre? O són ells els monstres?.

Em toco amb les ramificacions la part per la que segons sembla puc veure i sentir i de la que emanen els sons de dintre meu, noto estranyes protuberàncies i entrants que no se exactament perquè serveixen, especialment una especialment enorme que tinc aquí al mig i per la que surt una mica d'aire, em tindria de veure a mi mateix per saber com sóc, si m'assemblo a la resta d'éssers que m'envolten.

Allà veig a algú de més o menys la meva mateixa alçada, s'acosta cap a mi de la mateixa manera que jo m'acosto a ell, m'aturo, ell s'atura, aixeco una extensió i ell fa el mateix, giro a un costat, giro cap un altre...esta repetint els meu mateixos gestos, serà que soc jo? O es burla de mi? Intento tocar-lo, sembla que esta atrapat en una mena de caixa transparent i freda, no pot sortir...

Un moment... a l'interior de la caixa hi ha les mateixes coses que hi ha al meu voltant, les mateixes però a l'inrevés, o bé som en dos mons iguals però inversos i separats o bé..., o bé el que veig es una rèplica de mi mateix, una... imatge? de mi? Si es així, per ells no soc cap monstre, soc com ells, però que es el que ens fa moure?, perquè tinc ganes de mourem i com puc ordenar a les meves extensions que m'obeeixin?, com puc anar amunt i avall? Mirar a un costat i a un altre..., que ho mana, que provoca els moviments i els desitjos..., i que es aquest so que surt de dintre meu? Un so que no és un so, una veu inexistent... ho he d'esbrinar, ho he d'esbrinar tot.

Agafaré un d'aquests éssers, aquest que no és massa gran i serà fàcil de prendre.

No ha estat gaire difícil, tot i que fa molt de soroll i es mou molt el portaré aquí a aquest racó fosc i l'examinaré.

Tot i que és una mica més petit que jo, som bàsicament iguals, l'he tret la funda de pell que porta amb molta facilitat, aquesta funda no es pas seva, no és natural, això o veig perquè el que porta a sota és del mateix color que la part de dalt i les extensions.

He trobat un objecte tallant, és transparent i esmolat i el subjecte el tinc lligat i l'he tapat l'orifici del que en surten els sons.

Primer vull veure com es que podem captar el que tenim al davant, com ho podem veure, identificar-ho i també, com o podem reconèixer?

I els sons, se que entren per aquesta mena de protuberàncies rebregades que hi ha als extrems i com

es que es mouen les extensions? A on va a parar tota la informació que rebem? Com s'organitza tot?,

I com ens aguanten? D'on reben les ordres?, com s'aguanta el cos? Que l'aguanta? Perquè tinc la sensació de que totes les ordres tots, els moviments surten del mateix lloc a on sento les coses que després converteixo amb sorolls per la obertura que tinc al davant.

Primer buscaré per la part on entren els sons, aquest objecte es prou esmolat i fi per penetrar-hi, ara només en queda començar, no tinc pressa, aniré a poc a poc... estudiant cada tros que talli, cada orgue que obri...

Llàstima que l'individu es mogui tant, però estem sols, aquí ningú ens veurà i tinc tot el temps del mon.

El so que tinc dintre meu em diu que m'agradarà...